

Hollós L., Amerikából származó növénybetegségek Szekszárdon (Aus Amerika stammende Pflanzenkrankheiten in Szekszárd), p. 281. old. — Gomba K., Az *Urtica radicans* Bolla, *U. kiovensis* Rog. és *U. dioica* L. összehasonlító alak- és alkattani viszonyairól (Über die vergl. morphol. u. anat. Verhältnisse der *Urtica radicans* etc.), p. 281. old. — Gombocz E., Linné és a magyar botanika (Linné und die ungar. Botanik), p. 281. old. — V. Vouk, O Inulinu, njegovoj tehnikoj i gospodarskoj vrijednosti (Über Inulin u. seine techn. u. landw. Wert), p. 282. old. — Györfly I., Hazslinszky Fr. és V. G. Limprieth levelezéséből (Aus der Korrespondenz der zwei gen. Forscher), p. 282. old. — Györfly I., Bibliographia botanica Tatraënsis, p. 282. old. — R. Rapaiics, Die Russfäule des Tabaks in Ungarn, p. 282. old. — K. Ungar, Die siebenbürgischen Aconiten, p. 282. old. — Andrasovszky J., Adatok Galatia és Lycaonia flórájához (Addit. ad floram Galaticam et Lycaonicam), p. 283. old. — *Külföldi botan. dolgozatok ismertetése. — Referate über ausländische botan. Arbeiten.* — V. Vouk, Das Problem der pflanzlichen Symbiosen, p. 283. old. — A. K. M. Tern-tud. Társulat növénytan szakosztályának ülései. — *Sitzungen d. botan. Sektion d. kön. ungar. naturwiss. Gesellschaft*, p. 284. old. — *Gyűjtemények. — Sammlungen* p. 291. old. — *Személyi hírek. Personalnachrichten*, p. p. 291. old. — *Meghalt. Gestorben*, p. 293. old.

Mellékelve a IV—VI. sz. tábla. — Beigelegt die Tafeln No. IV—VI.

Megjegyzések néhány keleti növényfajról.

Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten.

Egy táblával. — Mit einer Tafel.

Irta: { Dr. Degen Árpád.
Von: }

LXXIV. *Sempervivum Borisii* DEGEN et URUMOV n. sp.

E sectione «*Semperviva genuina*» KOCH, Syn. ed. III. 225. Planta dodrantalis, tota indumento duplici, i. e. e pilis brevioribus glanduliferis et longioribus intermixtis aequaliter glanduliferis tecta.

Rosulis foliorum sterilibus mediocris (nucis majoris) magnitudinis, globosis, supra depressis, ex axillis foliorum propaguliferis, *foliis* exterioribus lineari-lanceolatis, acutis, viridibus, apice pallide rubellis, utrinque breviter glanduloso-pilosis insuper dorso et margine praecipue apicem versus pilis longis (3 mm) crebre hirsutis, pilis in apice rosulae contextis; *caulibus* sat dense foliosis, *foliis* late lanceolato-linearibus, biconvexis, laete viridibus, abrupte acuminatis, basi angustata sessilibus, apice rubellis, utrinque pilis brevibus glanduliferis obtectis, margine pilis longioribus, glandula parva terminatis barbulatis; inflorescentia densa, sub 23-flora, floribus breviter pedicellatis, *pedicellis* calyce brevioribus; *calycibus* stellatim expansis extus pilis glanduliferis brevibus longioribusque intermixtis obsitis, ultra medium 12-fidis, segmentis anguste lanceolatis, acuminatis; *petalis* 12-nis, stellatim expansis, anguste lanceolatis, e viridichroleucis (KLINCKSIECK Code des coul. Nr. 261), concoloribus, stria dorsali in statu vivo non perspicua,

utrinque pilis glandulosis brevibus, margine insuper similibus, sed longioribus obsitis, dorso paullo carinatis, facie planis; *staminibus* numerosis, filamentis e basi paullo dilatata et hic glanduloso-pilosa subulatis, compressis, viridibus, antheris minutis subglobosis, luteis; *glandulis hypogynis* luteis, brevibus, ambitu semicircularibus, extus convexis, intus concavis; *ovariis* 12-nis, oblique ovatis, ad basin usque liberis, glanduloso-pilosis, rostro recto subglabro subulato terminatis.

Dimensiones: Folia rosularum exteriora 23 mm. longa, basi $2\frac{1}{4}$, supra medium fere 5 mm. lata; folia caulina inferiora $3\frac{1}{2}$ cm. longa, 7—9 mm. lata, superiora $2\frac{1}{2}$ cm. longa, 5 mm. lata; calyces 5 mm. longi, 2 mm. diam.; petala 10 mm. longa, 3 mm. lata, staminia 6 mm. longa; glandulae hypogynae c. $\frac{1}{2}$ mm. longae et latae, ovaria $3\frac{1}{3}$ mm. longa, 2 mm. lata, rostro $2\frac{1}{2}$ mm.

Habit. in Bulgaria. In rupestribus ad Pančerevo non procul a Sofia detexit S. R. A. PRINCEPS BORISIUS heres Regni Bulgarici, cui speciem novam devotissime dicant auctores.

A *S. Zeleborii* SCHOTT (Oest. Bot. Z. VII. 1857: 245), cui proximum, differt pilis rosularum nondum florentium ex apice foliorum ortis contextis, foliis rosularum multo angustioribus, caulinis longioribus, caulibus pilis longioribus hirsutiusculis nec puberulis, inflorescentia longe et patule glanduloso-villosa, nec dense hirta, calycibus hirsutis, nec hirtis, petalis longius glanduloso-pilosis, concoloribus nec stria percursis, filamentis viridibus nec purpureis.

A *S. Braunii* FUNCK, KOCH ap. STURM h. 67) procul distat foliorum forma, petalis brevioribus, glandularum hypogynarum forma, indumento, etc.

LXXIV. *Dianthus Pumilio* DEGEN et URUMOV n. sp.

E sectione «*Barbulatum*» WILLIAMS, Mon. gen. Dianth. 412. E rhizomate lignoso multicipiti caespites densos, compactos formans. *Caulibus* unifloris, nanis, e caespite vix exsertis, in parte inferiore foliis emarcidis dense tectis: foliis dense quadrifariam imbricatis carnosius, rigidis, e basi membranaceo-dilatata. semimplexicauli lineari-lanceolatis, supra leviter canaliculatis, dorso convexis, vix carinatis, caesio-pruinosis, margine brevissime ciliatis, apice obtusiusculo paullo callosis, in parte $\frac{2}{3}$ superiore extrorsum curvatis; *caulibus* ex axillis inferioribus rosulas foliorum steriles gerentibus, humilibus, paribus 4—5 foliorum decussatis, basi $\pm$ alte connatis sat imbricatis dense tectis, internodiis (vaginibus foliorum tectis) glabris, foliis superioribus in paria 4—6—8 bractearum transeuntibus; *bracteis* breviter ovato-lanceolatis, plusminus rubro-tinctis, calycis dimidiam partem paullo superantibus, margine minutissime ciliatis, apice cucullatim in apiculum callo-

sum contractis margine pellucidis calyci arete adpressis solo apice paullulum patente; *calyce* viridi vel saepius purpureo e basi sensim angustata cylindraceo-clavato, dense 25—30 nervio, glabro, laevi; dentibus calycinis brevibus, ovato-triangularibus, obtusiusculis, apice subito contractis, sed vix acutis, margine membrana pellucida anguste cinctis; *petalis* obovato-cuneatis, longe unguiculatis, in unguem sensim angustatis, lamina rosea, nervis tribus intensius tinctis percursa, subtus pallidiore, apice obtusa et minute 5—6-crenata, tota superficie minute papilloso-hirta, margine minutissime ciliata, *carpophoro* brevissimo (1 mm), crasso; *filamentis* 10, basi connatis, subulatis, glabris; *antheris* maturis breviter ovatis, fuscis; *ovario* ovato, stylis binis brevibus crassis subulatis coronato.

Dimensiones: caules 10—15 mm.; folia exteriora 10—12 mm. longa, $1\frac{1}{2}$ mm. lata, interiora breviora; calyx $5\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ mm. longum, medio $2\frac{1}{2}$ —3 mm. diam.; dentes calycini 2 mm. longi, $1\frac{1}{2}$ mm. lati; petala 9—10 mm. longa (unguis 4—5 mm.) 4 mm. lata; filamenta 7 mm. longa, ovarium 2 mm. longum, c. 1 diam.; styli 1 mm. longi. (Ad exempl. vivum).

Habitat in regione alpina montis Pirin-Planina (Perim-Dagh) Macedoniae, ubi detexit S. Maj. FERDINANDUS, Rex Bulgarorum.

Planta peculiaris, habitu *Silenes acaulis*.

A *D. brevicauli* FENZL (Pag. 34, BOISS. Fl. or. I. 503) asiatico differt foliis crassiusculis, duplo fere brevioribus non trinerviis, nec nervo marginatis, squamis calycinis non cuspidatis, calycis triplo fere minoris multoque angustioris dentibus obtusiusculis mucrone destitutis, floribus multo minoribus, petalis minute crenatis nec acute denticulatis, habitu magis compacto. A *D. Seidlitzii* BOISS. l. c. p. 506. persico (cfr. VIERHAPPER in Sitzber. der Kaisl. Akad. d. Wiss. Wien. Math. naturw. Cl. Bd. CVII. Abt. I, 1898. p. 1163) differt caulibus subnullis, glabris, nec asperulis, foliis crassiusculis enerviis, calyce brevioris petalorum lamina tota superficie papilloso hirtula, nec basi tantum valde barbata, squamis calycinis dimidiam partem calycis superantibus, nec ea brevioribus (VIERH. l. c. 1164).

A *D. Freynii* VANDAS. (Neue Beitr. z. Fl. von Bosn. Herzog. in Sitzber. d. kön. böhm. Ges. der Wiss. 1890. I. 255.) procul distat caespitibus compactis, foliis multo brevioribus, calycis squamis numerosis, non cuspidatis, sed apice contractis, calycis forma et dimensione, floribus triplo minoribus etc.

A *D. microlepide* BOISS. Diagn. Sec. I. 1. (1842) p. 22.; Flor. or. I. 506. differt caespitibus compactis, foliis abbreviatis, caulibus valde abbreviatis, bracteis numerosis, calyci arete adpressis (nec binis, ab eo internodio sejunctis), calycis dimidium partem superantibus (nec triplo brevioribus), dentibus calycinis brevioribus, magis obtusis, membrana angusta cinctis, floribus minori-

bus, petalis angustioribus, nervis tribus (nec 5-nis) percursis, minus profunde crenatis.

A diagnosis szerint ezt a növényt új és természetben igen feltűnő typusnak lehetne tartani, melyet abban a kifejlődésében, a melyben előttem fektűdt, a rokon fajoktól biztosan jól meg lehetne különböztetni. Ez a vélemény azonban csak addig állhat fenn, míg az ember nem ismeri a Balkán-félsziget hegységeiben elterjedt *Dianthus microlepis*-nek nagy változékonyságát, mert semmi kétségem nincsen, hogy az imént leírt növény ezen faj gazdag alakkörének csakis egy szélső tagja, melyet a szerzőknek a megkülönböztető bélyegek értékelésében nyilvánuló különböző felfogások szerint ugyanavval a joggal lehetne altajnak vagy varietásnak (*D. microlepis* subsp. vagy var. *Pumilio* DEG. et URUM.) tekinteni.

A tipikus *Dianthus microlepis*-től, úgy a mint azt Boiss. leírta, eltér nemcsak tetemesen megrövidült szárában és apró rövid leveleiben, hanem egyéb apróbb jelentőségű bélyegektől eltekintve a csészepikkelyeknek tetemesen (8 párig) megnövekedett számában, úgyhogy ha az új növényt BOISSIER Flora orientalis alapján akarók meghatározni, a hol a szegfűeknek ezt a sectióját a csészepikkelyek száma alapján találjuk csoportosítva, a *Dianthus brevicaulis* FENZL vagy a *Dianthus Seidlitzii* Boiss. közelében keresnők, a melyekhez azonban sokkal kevésbbé szoros rokonsági kötelékek fűzik

Nach obiger Diagnose erscheint diese Pflanze als neuer, durch seine Tracht sehr auffallender Typus, welcher von den zunächst verwandten Arten in der beschriebenen Ausbildung sicher gut zu unterscheiden wäre.

Und doch stellt diese Pflanze unseres Erachtens nur eine extrem reduzierte Lokalrasse des *D. microlepis* Boiss. dar, welche je nach den subjektiven Ansichten der Autoren über die Wertigkeit der Merkmale auch als Rasse (Subspecies) oder Varietät der genannten Art (*D. microlepis* subsp. vel. var. *Pumilio* DEG. et URUM.) aufgefasst werden kann.

Vom typischen *D. microlepis* BOISSIER weicht sie abgesehen von den stark verkürzten Stengeln und Blättern und anderen Merkmalen durch die vermehrte Zahl der Kelchschuppen (bis auf 8 Paare) allerdings so sehr ab, dass, wenn sie nach BOISSIER's Flora orientalis bestimmt werden sollte, wo die Arten dieser Section bekanntlich auf Grund der Zahl der Kelchschuppen in Gruppen geschieden werden, man sie unbedingt in die Nähe des *D. brevicaulis* FENZL. oder des *D. Seidlitzii* Boiss. stellen müsste, welchen sie aber viel weniger verwandt ist, als dem *D. microlepis*; und wer

mint a *Dianthus microlepis*-hez s nem kételkedem abban, hogy mindenki, a kinek alkalma volt az utóbbinak a Balkánfél-sziget hegységein való nagy formagazdagságába bepillantást nyernie, osztani fogja véleményemet.

A Magas Balkánon (p. o. a Kalofer és Kazanlik fölött kiemelkedő csúcsokon) előforduló *Dianthus microlepis*-nek többnyire jól kifejlődött, a tölevelek-nél hosszabb szára van. a melyen egymástól távol 2—3 pár pikkelyalakú fellelél foglal helyet, a legfelsőbb pikkelypárt a csészétől egy internodium választja el; tölevele hosszú (2—3 cm) és keskeny, a levelek. mivel kétrét hajtottak, még felével keskenyebbeknek, majdnem tűképűeknek tűnnek fel; virágja meglehetősen nagy, csészefoga aránylag hosszú, igen hegyes és nélkülozi a hártvás szegélyt, termete is kissé lazább.

A Rhodope-hegységben egy másik alfaja fordul elő, melyet VELENOVSKY elsőbben (Flor. bulg. Suppl. 1898 : 41) var. β . *Musalae* néven különböztetett meg (l. még VIERHAPPER megjegyzéseit is az i. h. 1107. old.). későbbben pedig (Sitzungsber. der kön. böhm. Gesellschaft der Wissenschaften, Prag 1910 : 6) már faji önállósága mellett kardoskodott.

Ez a növény karcsú, eléggé laza termetében, keskeny és vékony levelében, magasabb szárában, az alja felé kevésbbé keskenyedő s ennél fogva a szártól jobban elkülönülő csé-

Gelegenheit gehabt hat, die Vielgestaltigkeit der letzteren Art auf den Hochgebirgen der Balkanhalbinsel näher kennen zu lernen, wird uns in unserer Auffassung beistimmen müssen.

D. microlepis, wie er auf dem Hohen Balkan (z. B. auf den Gipfeln ober Kalofer, Kazanlik) wächst, hat zumeist einen deutlich entwickelten, den Rasen mehr-minder überragenden Stengel, der von 2—3 Paaren schuppenförmiger, entfernt stehender Hochblätter besetzt ist; das oberste (Kelch-Schuppenpaar ist vom Kelch zumeist durch ein kurzes Internodium getrennt: die Blätter sind lang (2—3 m) und schmal, sie erscheinen durch Falzung noch schmaler, fast nadelförmig, die Blüten sind ziemlich gross, die Kelchzähne verhältnismässig lang und sehr spitz, unberandet, der Wuchs ist ein etwas lockerer.

Im Rhodopegebirge wächst eine andere Rasse, die VELENOVSKY vorerst (Flor. bulg. Suppl. 1893 : 41) als var. β . *Musalae* unterschieden hat (vgl. auch bei VIERH. a. a. O. 1107), später aber (Sitzber. der kön. böhm. Ges. der Wiss. Prag 1910 : 6) als eigene Art betrachtet wissen will.

Diese Pflanze ist durch ihren zarteren, ziemlich lockeren Wuchs, ihre schmalen, dünneren Blätter, höhere Stengel, gegen ihren Grund zu weniger verschmälerte und gegen

széjében, két a száron elhelyezkedő fellevelepárjában, a csészéhez simuló csészepikkelypárban s rövidebb csészfogában tér el a Magas Balkán növényétől; termetes megjelenésében a fejlődésnek mintegy másik szélsőségét tünteti elénk, míg a *Pumilio* alfajnak valamennyi szerv reduktója adja meg jellemző bélyegét.

Ha már most a *Dianthus microlepis*-nek a szára nagyon megrövidül, minek következtében a száron levő pikkelyalakú fellevelepárok annyira közelítettnek, hogy mintegy egymásba tolatnak, s az így közelített pikkelypárok egyúttal a csésze szomszédságába is jutnak, úgyhogy a csészét 1—8 pikkelypár veszi körül. ha egyúttal a levelek, csészék s virágok is megkisebbednek s a levélrózsák is oly közelségbe jutnak, hogy a növény sűrű gyepes termetűvé válik, akkor a *D. Pumilio*-t látjuk magunk előtt. Igaz, hogy marad még ezenkívül még más megkülönböztető bélyeg, mint a csészepikkelyek viszonylagos hossza a csésze csövéhez, a csészfogak hossza, alakja és szegélyzettsége, a szirmok alakja és ereinek száma. azonban ezekre a bélyegekre egy annyira változékony fajnál, melyről már VIERHAPPER (i. h. 1105. és 1107. old.) is találóan mondja, hogy az egész csoportnak ez a legváltozékonyabb faja, mely majdnem minden termőhelyén kissé eltérő alakban lép fel, véleményem sze-

den Stengel zu deutlich abgesetzte Kelche, durch zwei am Stengel entfernt stehende, häutige Schuppenpaare, dem Kelche angedrückte zwei Kelchschuppen und kürzere Kelchzähne von der Balkanpflanze verschieden und stellt in ihrer üppigen Entwicklung ein Extrem in entgegengesetzter Richtung dar, während bei der Rasse *Pumilio* starke Reduktion aller Organe vorherrscht.

Stellt man sich nun *D. microlepis* mit stark verkürzten Stengeln vor, wodurch die an den Stengeln befindlichen Schuppenpaare genähert, ja in einander geschoben, zugleich aber auch dem Kelche so nahe gerückt werden, dass sie dann als 2—8 Kelchschuppenpaare erscheinen, geht mit der Reduktion des Stengels auch noch eine solche der Blätter, Kelche und Blüten einher, wird zugleich der Wuchs der Pflanze eingedrungener, polsterförmiger, so hat man die Rasse *Pumilio* vor sich. Es bleiben dann nur noch Unterscheidungsmerkmale wie Längenverhältnisse der Kelchschuppen zur Kelchröhre, Länge, Form und Berandung der Kelchzähne, Form und Zahl der Nerven der Blumenblätter übrig, auf welche bei einer so polymorphen Art, von welcher schon VIERHAPPER (a. a. O. 1105 u. 1107) so treffend bemerkt, dass sie die veränderlichste der ganzen Gruppe sei und fast an jedem Standorte in etwas anderer Form auftrete, unseres Erachtens kein allzugrosses Gewicht zu legen ist.

rint nem lehet túl nagy súlyt helyezni.

A *D. Pumilio* hovátartozóságának kulcsát voltaképen azok a példák szolgáltatták, a melyeket DIMONIE MIHÁLY tanár gyűjtött 1909-ben a Pirin-Dagh-hegység «Jel Tepe» nevű csücsén, s a melyek *D. microlepis* néven kerültek hozzám.

Ezeknek levele rövidebb ($1-1\frac{1}{2}$ cm. hosszú) és szélesebb a *Dianthus microlepis*-énél, szára igen rövid, a fellevelek közelítettek, a legfelsőbb párt azonban még mindig egy rövid internodium különíti el a csészétől, csészepikkelye keskeny és hosszú, hátán erősen kifejlődött középérrel, mely a pikkelyen túl is kinyúlik s ennek a végén mint hosszabb csücske tűnik elő.

A fellevelek alatt a száron már néhány lomblevél jellegű levélpár is mutatkozik, tehát ez is kisebbitett alakja a tőfajnak, a melynél azonban az egyes szervek reductiója még nem érte el azt a fokot, mint a *Pumilio* alfajnál.

Den Schlüssel zur Lösung der Zugehörigkeit des *D. Pumilio* lieferten eigentlich Exemplare, welche Prof. M. DIMONIE i. J. 1909 auf dem Jel Tepe im Pirin-Dagh-Gebirge gesammelt und als *D. microlepis* verteilt hat. Diese haben $1-1\frac{1}{3}$ cm. lange Blätter, welche breiter und kürzer als bei *D. microlepis* sind, sehr verkürzte Stengel, genäherte Hochblätter, welche aber noch immer durch ein kurzes Internodium vom Kelche getrennt sind; schmale und lange Kelchschuppen, welche ein stark entwickelter Mittelnerv durchzieht, der dann als längere Spitze aus der Schuppe heraustritt. Unter den Hochblättern werden an dem Stengel auch schon einige Paare Blätter vom Baue der Rosettenblätter bemerkbar. Es handelt sich hier also auch um eine reduzierte Form, bei welcher aber die Reduktion aller Teile noch nicht soweit gediehen ist, als bei der Rasse *Pumilio*.

Táblamagyarázat. — Tafelerklärung.

Tafel IV. tábla. 1. Egy *Dianthus Pumilio*-tövecske habitusképe (Habitusbild eines Stämmchens). — 2. Gynaeceum és Androeceum. — 3. Szirmok (Petalek). — 4. Csésze szétterítve (Kelch ausgebreitet). — 5. Levél (Blätter). — 6. Bracteák (Bracteen). — 7. Bractea nagyítva (Eine Bractee vergrößert).

Az 1—6. ábra háromszor, a 7. 10-szer nagyítva. — Figur 1—6 dreimal, 7 zehnmal vergrößert.

LXXVI. *Melampyrum dinaricum* n. sp.

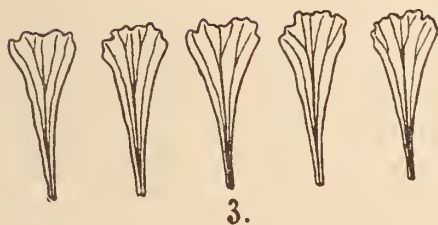
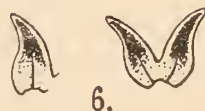
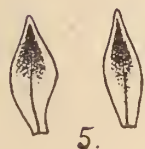
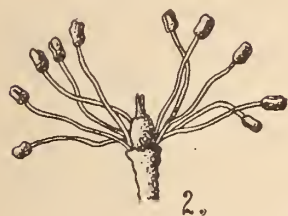
Planta annua cubitalis, a medio valde ramosa *caulibus* erectis, rigidis, corymboso-paniculatis, ramis longis divaricatis, basi excepta tota longitudine pilis brevissimis reversis puberulis; *foliis* brevissime petiolatis, fere sessilibus, anguste lanceolatis, longe

acuminatis, superioribus saepe falcato-curvatis et basin versus utrinque dente auctis, utrinque scabris, margine (saepe revoluti) et subtus nervo mediano brevissime setulosi; *inflorescentia* ovata, sat laxa et lata *bracteis* ambitu triangulari-ovatis, in apicem setaceum acuminatis. valde nervosis, viridibus, utrinque dentibus inaequalibus, longis (longitudine aream indivisam superantibus) lineari-subulatis, pectinatim obsitis, facie glabris subtus ad nervos et margine dentibusque minute et dense setulosi; *floribus* e longissimis (ad 3 cm. longis); *calyce* campanulato, ad 8 mm. longo, tubo 3—3½ mm. longo, extus pilis brevibus, articulatis, albis parce hirsuto, basin versus glabrescente, dentibus lanceolatis, subulato-attenuatis, setulosis, tubo longioribus; *corolla* 27 mm. longa, fauce aperta, intus et extus pilis articulatis dense obsita, labio inferiore longiore, apice breviter tricenato, marginibus deorsum flexis, citrino, versus finem anthesis tandem pulcherrime miniato, labio superiore flavo, fornicato, apice breviter et anguste marginato, lateribus sursum flexis; *filamentis* scabris, *antheris* oblongis, apiculatis, longe cohaerentibus; *ovario* ovoideo, glabro, stylo piloso.

Habitat in Dalmatia. In declivibus meridionalibus montis Velebit inter Muskovci et jugum Prosina inter lapides alt. c. 570 M. s. m. detexi d. 13. IX. 1913.

Affine *M. barbato* W, K., differt habitu rigido, ramis magis expansis, foliis crassioribus, bracteis longius cuspidatis, inflorescentia laxiore, floribus longioribus, imprimis autem calyce breviter hirtio (nec bifariam hirsutissimo) corollae labio inferiore evidenter longiore, calycis tubo brevior, campanulato nec ovato; a *M. ciliato* B. H. (Diagn. Ser. II. No. 3 : 176), cui calycis indumento sparsiore accedit, differt foliis latioribus lanceolatis (6 mm. latis, 4 cm. longis) nec angustissime linearibus, spicis brevioribus, corollis tubo calyceino sextuplo (nec subduplo) longioribus, calycibusque hirtis nec glaberrimis, labio corollae inferiore (nec superiore) longiore.

A *M. barbato* var. *angustifolio* Vukot. (Rad Jugosl. Akad. LVII. 1881:101) valde differt foliis latioribus integris nec basi incisus vel pinnatifidis, bracteis triangulari-ovatis nec lanceolatis, superioribus viridibus nec purpureis, corollae calyce 2½-plo longioris forma, caule valde ramoso, ramis longis, divaricatis.

Dianthus Pamilio Degen et Urmov.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1914

Band/Volume: [13](#)

Autor(en)/Author(s): Degen Árpád von

Artikel/Article: [Megjegyzések néhány keleti növényfajról. Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten. 176-183](#)